Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

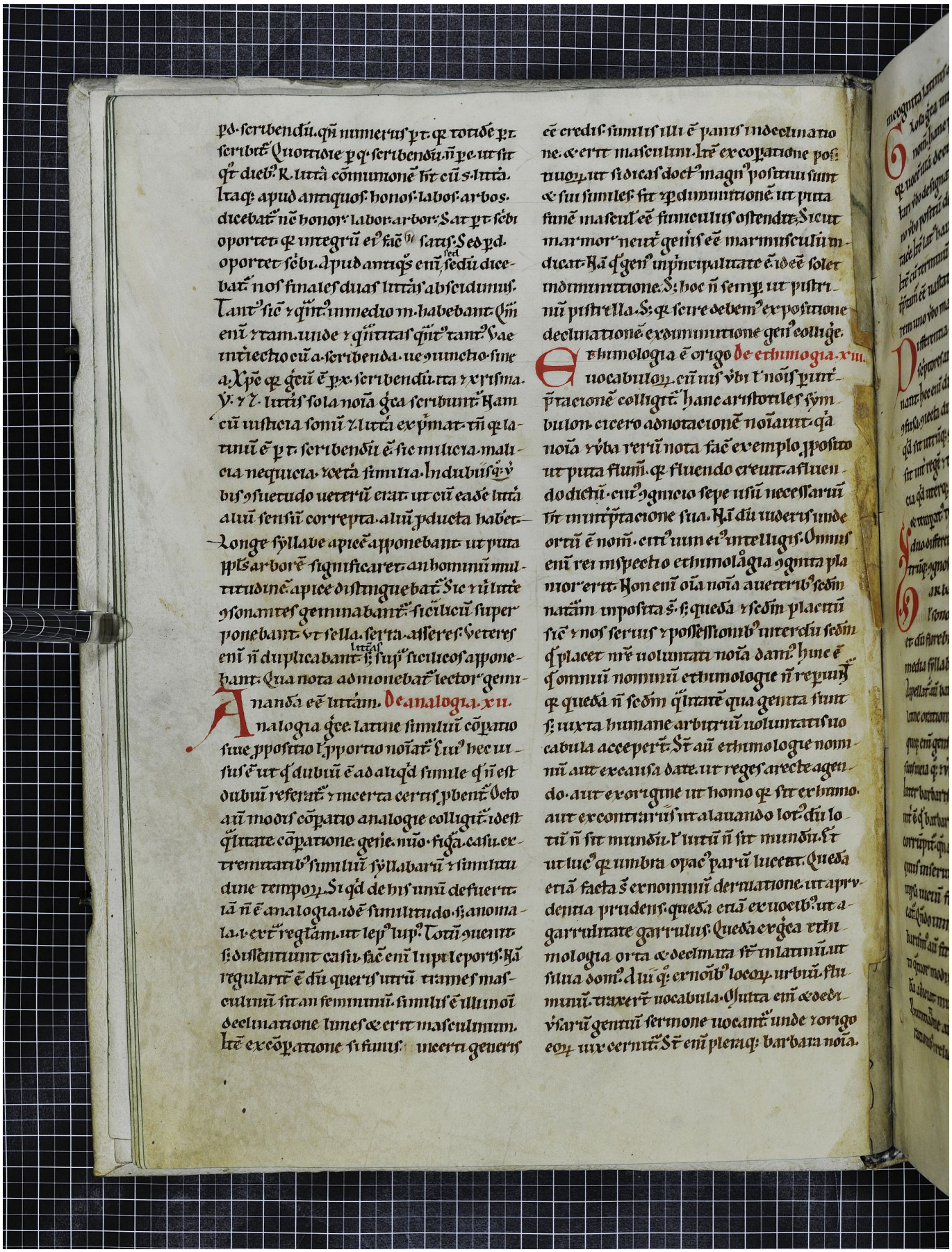

po. scribendū. qm̃ numerus pt. q tondē pt.
scribtē Quotidie pq scribendū ñ pe ut sit
qt dieb. K. litta communone sit eū s. litta.
Itaq: apud antiquos honos. labos. arbos.
dicebat nē honor. labor. arbor. Sat pt sēbi
oportet q integrū ei fac satis. Sed pd.
oportet sēbi. apud antiqs enī sed dicebat
nos finales duas littas abscidimus.
Tant sic qm̃ in medio m. habebant. Qm̃
enī tam. unde qm̃ tas qm̃ tant. Vae
intiecto eū a. scribenda. ue numero. sine
a. Xpē q geū ē px. scribendū. tta. risma.
Y. Z. littas sola noīa gca scribunt. Nam
cū iustica sonū. litta ex pmat. tū q la-
tinū ē pt. scribendū ē. sic mulcia. malu-
cia nequcia. recta similia. Indubius q. v
bis suetudo ueterū erat. ut eū ea se litta
aliū sensū correpta. aliū pducta habet
Longe syllabe apice apponebant. ut puta
ppls arborē significaret an hominū mul-
titudinē apice distinguebat. Sic rū litte
sonantes geminabant. sicut eū super
ponebant. vt sella. serta. asseres. Veteres
enī ñ duplicabant littas. sup sicuteos appone-
bant. Qua nota admonebat lector gemi-
nanda ē eē littam.

De analogia. xii.

Analogia gce. latine similiū cōpatio
siue ppositio l pportio noīat. Siu hec ui
sus ē ut q dubiū ē ad aliq d simile q ñ est
dubiū referat. incerta certis pbent. Octo
aū modis cōpatio analogie colligit. idest
qlitate cōpatione. genere. nūo. figa. casu. ex
tremitatib similiū syllabarū. similitu
dine tempoū. Si qd de his unū defuerit
tā ñ ē analogia. idē similitudo. s. anoma-
la. i. ext reglam. ut lep lup. Totū quem
s. dissentiunt casu. fac enī lupi leporis. Nā
regularit ē dū queris utrū trames mas-
culinū sit an femininū. similis ē illi noī
declinatione lunes. & erit masculinum.
Ltē ex cōpatione si simus incerti generis
ee credis. similis illi ē panis in declinatio
ne. & erit masculinum. Ltē ex copatione pos-
tuoū. ut si dicas doct magn positiui sunt
& sui similes. sit q diminutione. ut puta
fumē masculi ee fumculus ostendit. Sicut
marmor neut generis ee marmusculū in-
dicat. Nā q gen in principalitate ē. idē ee solet
in diminutione. S. hoc ñ semp. ut pistri-
nū pistrilla. S. q sciere debem ex positione
declinatione ē ex diminutione gen colligere.

De etimologia. xiii.

Etimologia ē origo
uocabuloū. eū uis vbi t noīs pinit
tracionē colligit. hanc aristoteles sym
bulon. cicero adnotacionē noīauit. q a
noīa vba rerū nota fac ex emplo ppositio
ut puta flum. q fluendo creuit a fluen-
do dictū. cui ognicio sepe usū necessariū
sit in mutacione sua. Nā dū uideris unde
ortū ē nom. eius uim et intelligis. Omnis
enī rei in specto etimolāgia ognita pla
mor erit. Non enī oīa noīa auetib secū
natām imposita s. s. quedā secū placitū
sic nos seruis possessionib utendū secū
q placet nē uoluntati noīa dam. hunc ē
q omnū nominū etimologie ñ repuit
q quedā ñ secū q litate qua genita sunt
s. iuxta humane arbitriū uoluntatis uo
cabula acceperit. Sit aū etimologie nom
nū aut ex causa date. ut reges a recte agen
do. aut ex origine ut homo q sit ex humo.
aut ex contrariis ut a lauando lot. cū lo
tū ñ sit mundū. l. lutū ñ sit mundū. sit
ut luc q umbra opac parū lucerat. Quedā
etā facta s ex nominū derivatione. ut a pr v
dentia prudens. quedā etā ex uocib ut a
garrulitate garrulus. Quedā ex gca etim
mologia orta & declinata sit in latinū ut
silua dom. d lū q. ex noīb locoū urbū. flu
minū. traxerit uocabula. Qlutta enī & edi
visarū gentiū sermone uocant. unde origo
eoū uix cernit. Sit enī plerq barbara noīa.